

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, att Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådana ändringar eller tillägg till vederbörande lagrum i strafflagen, att derigenom tydligen ådagaläggas, att det i nämnde lag uttalade förbud mot olofligt tillägnande af t. ex. ollon och nötter jemväl omfattar alla ute å marken växande vilda bär, såsom smultron, hallon, blåbär och lingon m. m.

Stockholm den 25 januari 1899.

Anders Olsson,
Tyllered.

N:o 69.

Af herr **E. L. M. Hedin** i Torp, om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående nedsättning af jernvägsfrakten för fläsk.

En fråga af gemensamt intresse för så väl producenter som konsumenter är frågan om billigare frakter: Dessas verkningar böra blifva till fromma för båda parterna.

Att dessa också kunna verkställas billigare i samma mån som fraktmängden ökas, är väl en gifven följd, likasom att utvecklingen går åt det hållet.

Erkännas må, att vederbörande äfven visat mycket tillmötesgående, och att statens jernvägar, som ju helt naturligt, till förmån för så väl staten som den enskilde, bör gå i spetsen för åstadkommande af en billigare transportkostnad, framför allt för sådana varor, som stå i samband med vår modernäring, gjort mycket i ifrågavarande hänseende.

En vara, som efter min uppfattning ej tillräckligt uppmärksamats i detta afseende af kongl. jernvägsstyrelsen, är artikeln fläsk. Vid den nedsättning af frakter å landtmannaprodukter, som med anledning af Kongl. Maj:ts nådiga bref af den 29 mars 1896 företogs,

blef frakttaxan å ofvannämnda artikel oförändrad; derigenom har den oegentligheten uppstått, att på längre sträcka än 100 km. är frakten å fläsk högre än för t. ex. smör, en vara, med hvilken det i merkantilt hänseende närmast är jemförligt. Att deremot fläsk så väl som andra landtmannaprodukter är i behof af en fraktnedsättning, torde ej kunna förnekas, och förutsatt, att den principen får ega rum, att för lika skrymmande varor fraktbeloppet sättes i proportion efter varupriset, så bör artikeln fläsk påföras lägre frakt än smör och icke tvärt om, hvilket nu är förhållandet; dessutom är fläsk till följd af enklare fraktningsförhållanden mindre skrymmande än det billigare transporterade smöret, så att ofta ända till 10,000 kg. deraf kunna inrymmas i en vagn.

En fraktnedsättning skulle underlätta uppfraktningen till Norrland, och andra aflägsna orter deraf gynnas; följderna skulle blifva en ökad produktion inom landet, och en för norrländska förhållanden mera passande vara kunna åstadkommas, då genom billigare frakt produktionen blifve mera lönande.

Då jag vid ett tillfälle år 1897 till vederbörande framstälde mina tankar i detta afseende, ansågo de icke frågan hvarken omöjlig eller obillig, men jag blef hänvisad att genom petitionering föra frågan fram, i synnerhet för att få de enskilda jernvägarna med.

Då ett sådant tillvägagångssätt förefaller mig motbjudande, har jag velat draga frågan inför Riksdagens pröfning, att, för den händelse den gillar mina åsigter, genom en skrivelse till Kongl. Maj:t frågan lättast kunde vinna sin lösning.

På grund af hvad här ofvan anförts, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville i skrivelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes utfärda bestämmelser, att å statens jernvägar fraktpriset å artikeln fläsk måtte nedsättas från nu i taxan upptagna tariff 2. 3. 4. till tariff 4. 5. 6.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 26 januari 1899.

E. L. M. Hedin,
från Örebro län.